

हृदयस्योन्मत्तिदाहपित्तविषर्पजिवं भावयन् तदुच्यते ।
 “जरदन्धो दा नलपत्न्यः” भा० ६० । स्वर्यवंशे नृप-
 भेदे “रामस्य तनयो जज्ञे कुश इत्यभिहितः”
 इत्युपक्रमे “निषधस्य नलः पुत्रो नभः पुत्रो नलस्य
 तः” इति “सुधन्वनः सुतश्चैव ततो जज्ञे नलो
 नृपः । उक्तो नाम स धर्मात्मा नलपुत्रो बभूव
 तः” । “नलो ह्येव विख्यातो पुराणे भरतर्षभ ! ।
 वीरसेनात्मजश्च यस्त्वानुजुकोद्भवः” हरिवं० १५७०
 “नलो ह्येव विख्यातो वंशे कश्यपपद्मने । वीरसेन
 सुतस्तद्वैषधश्च नराधिपः । एते वैश्वते वंशे राजानो
 मूरिदक्षिणाः” मत्स्यपु० १२७० । एवं वीरसेनस्य स्वर्यवं-
 शस्य स्थितेऽपि नैषधचरिते “हिंसायुधस्य करीर-
 मेव मामिति” उक्तेः चन्द्रवंश्यात्म तेन “आसीद्राजा
 नलोनाम वीरसेनसुतो नृपः” इति भा० ५०५१७० उक्तो
 वीरसेनः स्वर्यवंश्यात् मिश्रपत्न्य भा० ५० ६०७० तत्पुत्र
 नलस्य इन्द्रसेनात्मपुत्र इत्युक्तं स्वर्यवंशयोर्नलयोस्तु
 पुत्रनामनी भिन्ने हरिवं० १५७० इति नास्य स्वर्यवंश्याता
 भा० ५०५१७० ध्यावधि ७६७० पर्यन्ते नलोपाख्यानां
 दृश्यम् । ततः संक्षिप्य दिङ्मात्रमत्र तद्वरितं प्रद-
 र्शयते । पुरा किञ्च वीरसेनसुतः निषधदेशाधिपो नल-
 नामा आसीत् । स च कुण्डनेश्वरभीमनृपसुतां दम-
 यन्तीं स्वयंवरविधिना सम्वाहपत्येमे तस्य इन्द्रसेनः पुत्रो
 बभूव । स च कश्चिप्रवेशात् पाशाच्छुद्धयं सनितया पुष्क-
 रेण आत्मा सह द्यूतदेवनात् सर्वस्वमहारयत् । अथ
 स हृतराज्यो दमयन्त्य सह वनं जगाम । तत्र महाक-
 टमनुभवन् दमयन्तीं व्यसनासङ्किण्णुं मन्यमानश्च राज्ञो
 सुप्तां तां व्यरिष्य पञ्चायाश्चक्रे । दमयन्ती तं प्रबुध्य
 बद्ध विषय पवित्रसाधेन सह मातृस्नानं गताऽपि
 कुम्भचिह्नतया मातृस्नानाऽपत्यभिप्रातेव तत्सदनसुवास ।
 अथ भीमादेगेन तद्वेषणाय प्रेरिता दूतविज्रभेदेन तां
 दमयन्तीं ज्ञात्वा भीमाय यथेदयन् । ततस्तं ततः
 स्वगृहमागत्य भीमो नलान्वेषणाय दूतान् प्रजिघास ।
 नलोऽपि तत्समये अरण्ये सहटापचं कर्कोटनागं
 सहटाडुञ्जहार । अथ मत्पुष्कराशया नागस्तद्देहस्य
 कलिं तापयित्वा तस्य पदे ददंश तेन तस्य विषज्वालय
 तद्देहस्यः कलिदेव नितान्तसुतापितः । नलस्तु तेन रु-
 पान्तरमात्मनाय । स्नेहया पुनः स्वदेहप्राप्तिर्भविष्यतीति
 नागेन तस्मै वरे दत्ते तदुपदेशेन नृपपञ्चस्य नृपस्य

माञ्जुकतया प्रविष्ट आन्तराख्यं चकार । अथ भैमीदूतेन
 तस्य वचनविशेषेण नलत्वं सम्वाध्य दमयन्तीं प्रति
 निवेदिते सा तेन स्वस्य पुनः स्वयंवरविशेषे दूतेन स्व-
 पण्यमाजुवाव । तस्यान्तराख्यनैपुण्यं पथि दृष्ट्वा तस्मैपुण्यं
 शिथिलमिच्छुः तस्मै स्वकीयाकृद्दयज्ञानदानविनिमयं
 चक्रे । अथ नलस्य तस्मादनुज्ञानमात्मादेव देहात्
 कर्कोटकविषदग्धः कलिनिर्जगाम । अथ कुण्डनपुरे
 आगते दमयन्ती परिवर्तितरूपपथि नलं पाकादिकौ-
 शलेन तं नलं निश्चिकाय । अथ तेन रूपान्तरपरिव-
 र्त्तनेन स्वरूपे मृड्यते भैम्याः सह मेढने जाते नितान्तं
 भीमस्तुतो नलं च प्रेषयामास निषधदेशम् । स च
 स्वदेशमागत्य स्वभ्रातारं पुष्करं देवनायाजुहाव ।
 विदिताज्ञानतया तं जिगाय च । इत्यं द्यूतहारि-
 तराज्योऽपि पुनश्चैवराज्योऽभूदिति । “नलः सितच्छ-
 न्निर्वाकीर्तिमण्डलः” “दृष्टेऽपि तस्या नलनामनि श्रुते”
 नैषध-“कर्कोटस्य नागस्य दमयन्त्या नलस्य च । स्वपण्यस्य
 राक्षस कीर्तनं कश्चिनाशनम्” भा० ५० नलोपाख्याने ।
 “पुण्यलोको नलोराजा पुष्करलोको युधिष्ठिरः” प्रातः-
 स्मरणीयकीर्तने । शिवदेवभेदे कव्यवाच्यशब्दे १८३४ प्र०
 दृश्यम् । विश्वकर्मणः पुत्रो रामायणप्रसिद्धे ४वावरभेदे
 “रामस्य वरदानाच्च शिवः पत्न्या बभूव ह । तस्मिन्
 दत्ते तदा कुशो सहस्रः सरितां पतिः । राघवं सर्वशास्त्र-
 ज्ञमिदं वचनमब्रवीत् । अयं सोम्य ! नलोनाम तनयो
 विश्वकर्मणः । पित्रा दत्तवरः श्रीमान् प्रीतिमान् विश्व-
 कर्मणः । एष सेतुं महोत्साहो करोतु मयि वानरः ।
 तमहं धारयिष्यामि यथा ह्येष पिता तथा । एवमुक्तो
 दधिर्नष्टः सहस्राय नलस्ततः । अत्रवीदानरश्नेहो वाक्यं
 राजो महाबलम् । अहं सेतुं करिष्यामि विस्तीर्णं
 मकराक्षये । पितुः सामर्थ्यमासाद्य तत्पमाह महो-
 दधिः” । “मम मातृवरो दत्तो मन्द्रे विश्वकर्मणा ।
 मया तु सदृशः पुत्रस्तव देवि ! भविष्यति । औरस-
 क्षस्य पुत्रोऽहं सदृशो विश्वकर्मणा । न चाप्यहमनु-
 श्रोतुः प्रब्रूयामात्मनो गुणान् । समर्थस्याप्यहं सेतुं
 कर्तुं वै नरुणाक्षये । तस्माद्यद्यैव ब्रह्मन्तु सेतुं वानरउ-
 ज्जवाः” रामा० लङ्का० २२७० नलसेतुशब्देऽधिकं दृश्यम् ।
 ५५० न० राजनि० । [शब्दार्थे हेमच० ।

नलक न० नल इव आवति कै-क । शास्त्रास्थि नलक-
 नलकान्न ४० नलपथानं काननमल । १देशभेदे “भि-